

Bài 16

CHÚA GIÊ-SU ĐẾN NHÀ ÔNG DA-KÊU

1. Bài Tin Mừng (Lc 19, 1-10)

Sau khi vào Giê-ri-khô, Đức Giê-su đi ngang qua thành phố ấy. Ở đó có một người tên là Da-kêu; ông đứng đầu những người thu thuế, và là người giàu có. Ông ta tìm cách để xem cho biết Đức Giê-su là ai, nhưng không được, vì dân chúng thì đông, mà ông ta lại lùn. Ông liền chạy tới phía trước, leo lên một cây sung để xem Đức Giê-su, vì Người sắp đi qua đó. Khi Đức Giê-su tới chỗ ấy, thì Người nhìn lên và nói với ông: “Này ông Da-kêu, xuống mau đi, vì hôm nay tôi phải ở lại nhà ông!” Ông vội vàng tụt xuống, và mừng rỡ đón rước Người. Thấy vậy, mọi người xàm xì với nhau: “Nhà người tội lỗi mà ông ấy cũng vào trọ!” Ông Da-kêu đứng đó thưa với Chúa rằng: “Thưa Ngài, đây phân nửa tài sản của tôi, tôi cho người nghèo; và nếu tôi đã chiếm đoạt của ai cái gì, tôi xin đền gấp bốn.” Đức Giê-su mới nói về ông ta rằng: “Hôm nay, ơn cứu độ đã đến cho nhà này, bởi người này cũng là con cháu tổ phụ Áp-ra-ham. Vì Con Người đến để tìm và cứu những gì đã mất.”

2. Giải thích

- a. Ông Da-kêu đứng đầu người thu thuế ở thành phố Giê-ri-khô. Có thể tạm gọi ông là trưởng cục thuế vụ.
- b. Giê-ri-khô ở cách Giê-ru-sa-lem chừng 20 cây số, là cửa

ngõ đi về thủ đô. Tín đồ đi hành hương, thương buôn lên thủ đô từ mọi ngả đều phải qua Giê-ri-khô. Do đó Giê-ri-khô là thành phố sầm uất sau thủ đô Giê-ru-sa-lem.

c. Trong xã hội Do Thái, người thu thuế bị coi là hạng người tội lỗi, phản quốc, bán lương tâm để lấy tiền, chẳng khác gì những người làm điếm.

3. Kể chuyện

Cũng như số phận cô gái điếm trong bài trước, hạng người thu thuế cũng bị người Do Thái ghét bỏ và loại trừ. Với Đức Giê-su thì khác, Ngài không đối xử theo cách mà người Do Thái vẫn thường thể hiện đối với hạng người này.

Ông Da-kêu là trưởng cục thuế vụ thành Giê-ri-khô, chắc ông phải giàu lắm. Người La-mã nhắm mắt để bọn thu thuế hà hiếp, lạm dụng và bóc lột dân, miễn là bọn này trung thành với chế độ thuộc địa và nộp đủ thuế cho Đế quốc. Điều đó chứng tỏ rằng ông Da-kêu giàu lắm, gia tài của ông phải có hàng ngàn cây vàng.

Ông chưa gặp Đức Giê-su lần nào, nhưng ông được nghe đồn về Đức Giê-su rất nhiều. Ông say mê Đức Giê-su và coi Chúa như thần tượng. Đặc biệt, ông biết rằng Đức Giê-su không kỳ thị người thu thuế như quần chúng Do thái. Có lẽ ông cũng biết trong đoàn tông đồ của Chúa có một người đã từng làm nghề thu thuế, đó là Mát-thêu.

Bỗng ông biết tin Chúa vào thành Giê-ri-khô để lên Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua. Ông chỉ mơ ước nhìn thấy

thần tượng Giê-su một lần thôi, chẳng dám nghĩ đến chuyện tiếp kiến Chúa đâu.

Là Trưởng cục thuế vụ, thế mà ông hành động như trẻ con, leo lên cây ngồi chờ để được nhìn thấy Chúa. Hâm mộ siêu sao đến thế là cùng. Khi người ta say mê người nào, dường như người ta “vong thân” - đánh mất tất cả tư cách riêng của mình. Thí dụ giới trẻ ngày nay thần tượng các siêu sao ca nhạc, bóng đá..., họ mặc theo một của thần tượng, để tóc như kiểu tóc của thần tượng, đợi hàng giờ để xin chữ ký của thần tượng...

Ai ngờ Chúa lại ngược lên nhìn ông, gọi ông xuống và hẹn vào ở trọ nhà ông. Ôi mừng quá! Vinh dự quá! Ông loóc toóc về nhà chuẩn bị đón Chúa. Phải đón Chúa tung bừng tối đa.

Khi Chúa ngỏ ý vào nhà ông Da-kêu thì quần chúng tỏ vẻ bất bình, Lu-ca nói rõ “Mọi người xâm xì với nhau rằng: ông này lại vào trọ

*Da-kêu, xuống mau đi, hôm nay
tôi phải ở lại nhà ông.*

nhà một người tội lỗi”. Như thế, đến với ông Da-kêu, Chúa đã phải trả giá quá đắt, mất thiện cảm với mọi người. Mọi người yêu mến và hâm mộ Chúa lắm, nhưng lòng gớm ghét người tội lỗi còn lớn hơn nhiều lần lòng yêu mến của họ dành cho Chúa. Vì thế, họ đang thần tượng Chúa, lại quay ra xì xầm vì Chúa đến với ông Da-kêu.

Nhưng vì Chúa quá yêu người tội lỗi, nên Ngài bắt chấp mọi lời đàm tiếu của dân chúng. Ngài sẵn sàng để mọi người chê trách, miễn là có được một mùa gặt bội thu. Ông Da-kêu hứa chia cho người nghèo một nửa gia tài kéch xù của mình. Ở đời, yêu ai thì cho người ấy quà. Ở đây, ông yêu Chúa Giê-su mà lại chia tiền cho người nghèo. Yêu người này mà lại cho người kia. Buồn cười! Một người tội lỗi, một người thờ tiền như thế, bỗng dung lại trở thành một nhà từ thiện vĩ đại. Do đâu?

- Trước hết vì ông yêu Đức Giê-su quá.

- Thứ hai vì ông hiểu được cái tâm, cái tư của Chúa. Ông đã nghe đồn rằng: ‘Ông Giê-su rất yêu người nghèo và luôn luôn vận động người giàu chia cơm sẻ áo cho người nghèo. Cho ông Giê-su này tiền chưa chắc ông thích đâu, nhưng cho người nghèo thì ông thích đấy’. Có lẽ câu đó nhiễm vào ông Da-kêu, nên hôm nay ông làm như một phản xạ.

Làm việc này, ông sẽ phải hy sinh và trả giá lớn lắm. Ông là Trưởng cục thuế vụ giàu có. Từ nay, biết bao người nghèo sẽ kéo đến quấy rầy ông và xin đủ thứ.

Làm như thế, thân nhân của ông có bằng lòng không? Sự thường họ sẽ giận lắm, vì đã có lần người thân mượn tiền, vàng mà ông không cho mượn, hôm nay ông lại đi cho người nghèo. Vợ con ông cũng sẽ ta thán: ‘Mình đã hy sinh tất cả danh dự, tư cách của tín đồ Do Thái để mua được chức này, vậy mà bây giờ ông ngu thế, cho người ta nửa gia tài’... Đồng nghiệp thu thuế cũng sẽ chế giễu, dè bieu ông. Ông sẽ phải khổ tâm hằng tháng trời.

Ông Da-kêu dám hy sinh bấy nhiêu, điều đó chứng tỏ: người tội lỗi chưa hẳn là hư hỏng hoàn toàn, trong họ vẫn còn cái thiện, chỉ chờ cơ hội để phục hồi và bung ra một cách tối đa. Khi ông hy sinh lương tâm thánh thiện để làm nghề này, thì tiền hơn lương tâm. Nhưng khi có nhiều tiền, thấy tiền cũng chẳng đem lại hạnh phúc bao nhiêu, lỡ rồi thì phải theo, nhưng lương tâm cắn rứt lắm, chỉ chờ cơ hội để hồi tâm.

Cuộc trở lại của Da-kêu là cuộc trở lại vĩ đại. Trưởng cục thuế, người phản quốc, một người giàu có nhưng bị coi là người tội lỗi, nay trở lại. Nhưng thử hỏi có ai dám chia nửa gia tài cho người nghèo không? Thế mới thấy, người tội lỗi một khi đã hối cải thì có thể làm được những việc vĩ đại mà người lương thiện chưa chắc làm nổi.

4. Bài học

Qua bài Tin Mừng này, Chúa muốn dạy hai bài học:

+ Đức Giê-su yêu thương người tội lỗi, sẵn sàng

hy sinh danh tiếng, uy tín của mình để cứu người tội lỗi, dù có bị mất thiện cảm của người hâm mộ, dù có bị mọi người xâm xì.

+ Ông Da-kêu vì yêu mến Chúa, sẵn sàng hy sinh gia tài, cho dù sẽ phải chịu đựng vợ con, thân nhân phản đối, dè bủ, mỉa mai.

Vậy, làm việc thiện thì phải chấp nhận hy sinh, trả giá. Việc thiện càng lớn, sự hy sinh và trả giá càng cao.

Cầu Nguyện

Lạy Chúa, con biết Chúa yêu người tội lỗi. Nhờ vậy mà biết bao nhiêu người tội lỗi hoàn lương. Xin Chúa dạy con vừa yêu người tội lỗi, vừa yêu người nghèo. A-men.

